

Nss nemohl se přikloniti k tomuto stanovisku žal. úřadu.

Podle výnosu min. školství z 3. září 1925 č. 55.100-I (Věstník z r. 1925 č. výnosu 108) byla připuštěna možnost vykonati zkoušku učit. způsobilosti pro školy občanské ve dvou částech tím způsobem, že zkouška takto po částech konaná musí býti ukončena nejdéle v půldruhém roce, a to u téže komise. Výsledek částečné zkoušky oznámí zkušební komise zkoušenci pouze ústně, teprve po zkoušce v obou částech úspěšně vykonané vydá kandidátu vysvědčení způsobilosti pro školy občanské.

Z těchto ustanovení plyne, že zkouška učit. způsobilosti pro školy občanské, konaná ve dvou částech, jest po stránce věcné jeden celek a že zkoušku tu jest považovati za vykonanou teprve, podrobí-li se učitel v předepsané lhůtě i druhé zkoušce částečné; naproti tomu o učiteli toliko s první zkouškou částečnou nelze ještě říci, že »vykonal« zkoušku učitelské způsobilosti pro školy občanské.

Stanoví-li pak usnesení vlády z 6. dubna 1922 jako počátek 14denní lhůty k uplatnění nároku na odškodné den po »vykonané zkoušce« — nikoli jako na př. v § 11 nař. min. vnitra, sprav. a fin. z 3. července 1854 č. 169 ř. z. »po vykonané služební cestě« — pak nutno v případech konání zkoušky učit. způsobilosti ve dvou částech podle nahoře cit. výnosu min. školství z 3. září 1925 č. 55100-I počátek oné 14denní lhůty připnouti ke dni, který následuje po dni ukončení druhé části zkoušky učit. způsobilosti, neboť teprve ukončením této druhé části zkoušky je zkouška učit. způsobilosti pro školy občanské vykonána. Dlužno proto uznati nárok na odškodné z důvodu cesty vykonané za účelem podrobení se první části zkoušky za uplatněný včas i tehdy, byl-li uplatněn nejpozději do 14 dnů po ukončení druhé části zkoušky.

Právní stanovisko, na němž žal. úřad založil své rozhodnutí, nelze tudíž uznati za souhlasné se zákonem a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 11.559.

Stavební právo. — Řízení správní: * Nájemníkům nepřísluší odvolací právo proti demoličnímu rozkazu vydanému podle § 44 statutu města Trnavy o stavbách z 9. února 1910, potvrzeného býv. uh. ministrem vnitra pod č. 81.583/1910/III f. o.

(Nález ze dne 24. listopadu 1934 č. 22.009.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 10.071/32, 11.431/34.

Věc: »Hubertus«, společnost s r. o. a Rudolf V. v T. proti zemskému úřadu v Bratislavě o přípustnost odvolání ve věci stavební.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost, pokud odepřelo st-lům legitimaci k odvolání proti příkazu okr. úřadu k vystěhování; jinak se stížnost zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Výměrem z 12. února 1932 uložil okresní úřad v Trnavě na základě § 44 městského statutu o stavbách č. 81.583/1910 nájemní-

kům domu v Masarykově ulici č. 31, aby se z bytů a místností obývaných a používaných ihned, nejpozději však do 1. dubna 1932, vystěhovali, a současně nařídil majiteli domu, Josefu F., aby dům do 30 dnů od vyprázdnění dal zbourati a postavil na jeho místě novou budovu. Tento výměr byl doručen všem nájemníkům domu, mezi nimi i dnešním st-lům, a byl opatřen právním poučením, že se lze z něho odvolati do 15 dnů k zemskému úřadu v Bratislavě.

Přesto okr. úřad sám odvolání, jež st-lé podali, výměrem z 29. února 1932 odmítl s poukazem na § 78 nař. č. 8/1928, ježto jim jako nájemníkům nepřísluší podle stav. statutu býv. župy bratislavské a stav. statutu města Trnavy v řízení stavebně administrativním postavení procesní strany. Zem. úřad v Bratislavě rozhodnutím ze 4. dubna 1932 posléze uvedený výměr okr. úřadu potvrdil ze správných důvodů v něm uvedených.

Jednaje o stížnosti, podané proti tomuto rozhodnutí, postavil nss především na jisto, že výměr okr. úřadu z 12. února 1932, který chtěli st-lé v pořadu instancí vzít v odpor, k čemuž jim však byla legitimace nař. rozhodnutím upřena, obsahoval dva výroky: jednak bylo jim nařízeno majiteli domu č. 31 v T., aby dům ten demoloval, jednak bylo jim uloženo nájemníkům v tomto domě, mezi nimi i st-lům, aby se z něho do určité doby vystěhovali.

Nss shledal, že nař. rozhodnutí, pokud upřelo st-lům legitimaci k odvolání proti výroku prvému, t. j. demoličnímu příkazu, řízenému na majitele domu, je v zákoně odůvodněno.

Námítka stížnosti, že rozhodnutí žal. úřadu je »formálně zmatečné«, ježto v něm není vysloveno, zda se odvolání vyhovuje či ne, je očividně bezpodstatná, ježto rozhodnutím tím byl potvrzen výměr okr. úřadu z jeho důvodů, kteréžto rčení, převzaté z § 82 vl. nař. č. 8/1928 Sb., nepřipouští nijakých pochybností o tom, že nař. rozhodnutí je pro st-le nepříznivé, a že jejich odvolání nemělo úspěch.

Bezodůvodná je také další námítka, vytýkající, že se rozhodnutí neprávem dovolává stav. statutu města Trnavy, ježto tento není platnou normou jednak proto, že zák. č. 11/1918 zachoval v platnosti pouze dosavadní zákony a nařízení, a nikoli statuty, jednak proto, že město T. bylo přeměněno z města se zřízeným magistrátem ve velkou obec, čímž stavební statut pro ně vydaný ztratil účinnost.

V zák. č. 11/1918 Sb. se ovšem praví, že zůstávají prozatím v platnosti veškeré dosavadní »zemské a říšské zákony a nařízení« a nemluví se o prodloužení platnosti jiných norem. Z toho ale nelze souditi, že jiné normy nebyly ponechány v platnosti. To plyne z účelu zákona, jenž směřuje k tomu, »aby byla zachována souvislost dosavadního právního řádu se stavem novým, aby nenastaly zmatky a upraven byl nerušený přechod k novému státnímu životu«, a to ukazují i emanace Národního výboru samého (srv. na př. zák. č. 39/1918 Sb.) tím, že zrušují výslovně normy jiného druhu, čehož by nebylo třeba, kdyby tyto normy netvořily právě důsledkem recepce právního řádu, provedené zákonem č. 11/1918 Sb., součást platného práva v republice československé. Proto byly právě cit. zákonem ponechány v platnosti i statuty, jež byly oprávněny podle zákonného zmocnění a se schválením příslušného státního činitele vydávati určité útvary územní samosprávy v území dnešního Slov. a

Podk. Rusi a tedy také stav. statut města T. Také z toho, že podle § 4 nař. č. 275/1922 přestalo býti město T. městem se zřízeným magistrátem ve smyslu zák. čl. XXII z r. 1886 a že prohlášené bylo za velkou obec ve smyslu téhož zákonného článku, neplyne, že by statuty města T., pokud nejsou dotčeny organizační změnou nastalou v důsledku § 8 nař. č. 275/22 resp. v důsledku jiných právních předpisů, dotýkajících se organizace obecní samosprávy na Slov., a není-li výslovně stanoven opak, byly pozbyly platnosti. Stížnost sama neuvádí, že by určitým právním předpisem byly statuty města T., speciálně pak statut pro stavby zrušeny, a na zrušení jejich nelze usuzovati ani z nař. č. 275/22, jímž bylo město T. prohlášené za velkou obec. Námitka stížnosti jeví se proto i v tomto směru bezdůvodnou.

Konečně je bezdůvodná i námitka, již se snaží st-lé dokázati, že mají jako nájemníci v domě, jehož zbourání bylo úřadem nařízeno, legitimaci k tomu, aby i tento výrok brali v pořadu instancí v odpor. Nss v řadě nálezů, jež týkají se stav. statutů jiných, v nichž je řízení upraveno obdobně jako ve statutu města T., vyslovil právní názor, že nájemníci nejsou v řízení, týkajícím se příkazu daného majiteli domu k jeho demolování, stranami (srv. na př. Boh. A 10.629/33, 10.071/32 a j.). Na tomto názoru trvá nss i v daném případě a odkazuje na důvody v cit. nálezech uvedené.

Naproti tomu shledal nss stížnost důvodnou, pokud se obrací proti rozhodnutí zem. úřadu, vyslovujícím, že st-lům nepřísluší legitimace k odvolání ani proti onomu výroku okr. úřadu, kterým jim bylo nařízeno, aby se z domu č. 31 v T. do určité doby vystěhovali. Tímto výrokem okr. úřad se obrátil přímo na st-le a jim ukládá určitou povinnost, pevně ohraničenou. V takovém příkazu správního úřadu, zavazujícím st-le k určitému jednání, mohou tito spatřovat zásah do svých subjektivních práv, a mají proto volnost domáhati se proti němu opravným prostředkem k nadřízené stolici odpomoci. Popřel-li žal. úřad toto právo, jednal proti zákonu.

Č. 11.560.

Stavební právo (Slovensko): Kompetence městské rady v Prešově, jako stavebního úřadu prvé stolice (§ 83 stav. statutu potvrzeného býv. uh. min. vnitra z 13. července 1910, č. 43.630/10) přešla od 1. ledna 1923 na služnovský, resp. okresní úřad.

(Nález ze dne 24. listopadu 1934 č. 22.010.)

V ě c: Moric W. v N. (adv. Dr. Bedřich Mautner z Prahy) proti zemskému úřadu v Bratislavě o stavební závady.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Žádostí na městské představenstvo v Prešově, presentovanou dne 15. března 1923, ucházela se vdova po válečném invalidovi Ignáci Š. o povolení k postavení trafiky v bráně domu v Masarykově ulici č. 106 v P., a předložila zároveň souhlas majitele domu k této stavební úpravě. Městská rada v Prešově žádostí vyhověla a povolila výměrem z 22. března 1923 postavení trafiky podle předložených plánů.